

Heinrich Rahn

Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad Exequias Quas ... Viro Dn. Johanni Scharffenbergio, Civi huius urbis primario, Marito suo Charissimo Vidua moestissima parat, Cives suos ... vocat

Rostochi[j]: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77743203X>

Druck Freier Zugang

R h a n e, H.,
in
Joh. Scharffenberg.

Rost. 1638.

48.

73.
424
RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,

J. U. D. & Profess. P.

AD EXEQUIAS

Quas

Spectatissimo & Humanissimo Viro

DN. JOHANNI

SCHARFFENBERGIO,

Civi hujus urbis primario, Marito

suo charissimo,

Vidua moestissima parat.

Cives suos in ædem D. Mariæ ad ho-
ram dimidiam secundam, serio & diligen-
ter vocat.

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typ.

M DC XXXIIX,

RECTOR
HENRICH VON
D. M. M. M.
Rostock
Typographische Anstalt
H. B. G. M.

Ondum vero satiata est sanguine ac familia

SC HARRFENBER-
GIORVM Mclarissima,
nōdum cepit factidium
atrocissima mors, sed in
furoris sui continentissi-
ma rapit stermitq̄,

quicquid proximum in ista domo, quicquid precipuum atq̄ ad tuendam magni parentis nomen & deco-
ra natuum est. Quantum sevitia incalescat deinceps, & qua immanitate per hanc urbem grassetur, non tam proletariis funeribus, quam gentilitiis manifestum est. Ordinem enim seriemq̄ facere istud exitium meditatur, incipitq̄ familias sectari, & non tam domorum vicinia quam sanguinis delectari. Id consilium non ita pridem in mediocribus observavimus, cum ad duodecim unius propaginis capita inter paucas admodum septimanas transitum fuerat. Et nova quidem, genera subinde quarit ac sollicitat, initiis sese ad graviora tela parans.

426
nihil assuevit, precipuis scilicet, seruo prorsus lata
negotio est. Nobilissimorum quidem exulū profu-
gio delectata primum, ut minimum sese aufugisse
jam credant; rapta autem deinde in susceptores,
Et per urbem, veluti aliqua decimatione, pœnalis,
ordines cunctos afflixit. In quibus ne facile cuiquā
parcat, ex insperato carpit omnia. Transiliendo in
familias, excepto ætatis ac patritiorum flore, post
quam brevis ratio subducitur, eam vastitatem
fecit, qua magno cum Reipublicæ malo conjuncta
est. Firmi quique robusti viri, in tutelam pa-
tria nati petuntur maxime. Nervus ille civita-
tis laxatur Et mollescit, ut aduersus vim atque in-
iurias parum deinceps virium opposituri simus.
Vallum, muri, turres, & quicquid munimenti est,
alienum militem timere suos desiderare incipiunt.
A quibus si iste strepitus, ista lascivia, ista impia
sepe ferocitas procul abest, non abest connata fides,
non amor patria, non suorum tutela. Quibus
rebus existimo tantum imperari cuique virtutis,
quantum pro sociis ostendit olim Saguntina fa-
mes. Patritiorum autem sicuti nativa dignitas
est, ita postquam coaluerint cum novis civibus,
aut equalibus suis accreverint tanto arctius cohe-
rent glutinantque civitatis robur. Patria sese,
qua commune strictumque vinculum est, per pri-
mam

427
mam vita consuetudinem, amicitia deinde ac pa-
ritate neccentes, in extremum vita halitum, &
ad quas vis tum suas tam Republica aduersita-
tes aut ferendas ex aquo aut propellendas. Hic
est murus iste, quem Lycurgus volebat, cum ma-
nibus Spartam cingere legislator vetaret. Siqui-
dem mutuo civium nexu patriaq, consuetudine
communis muniri rectius putabat urbes, virtutiq,
potius fidendum esse & viris civium, quam pra-
sidiis quibusdam ac mercedibus, aut lateribus atq,
fossis. Maximum sui praesidium ipsam futuram
ratus quamq, patriam, ibiq, muros fore, ubi muri
non essent. Hoc ergo est, cuius causa dolemus
tot firmos bonosq, cives, tot robusta corpora, tot
fortes atq, invictos animos, quodq, in SCHARF-
FENBERGIORUM patritia ac Consulari fa-
milia hoc magis lugere debemus, quia iterum atq,
iterum lugemus. Quamdiu est, cum efferremus
ad plures spectatissimum Virum Dn BERN-
HARDUM? Et quam despectum illud ac
leve vulnus morti visum est, cui per alterum fra-
trem similis luculentissima plaga addenda fuit
JOHANNEM, inter familiae fulcra, minimo
nato, Doctissimum spectatissimumq, & stata Vi-
rum etatis, primum paullo post atq, ad terram
dari necesse erat. Ne scilicet una calamitate

428
infestaretur Vir Magnificus & Consultissimus
Dn. NICOLAUS, J. V. D. patria sua, quod
inprimis gloriosum est, charissimus, gravitate au-
tem animiq; praesentia spectatus Consul. Qui
quidem, Atlas generis sui, impeti primo cepit,
cum alteram animae suae partem amitteret, conju-
gem florentissimam. Repetitus autem in tot
conflictus; excepit haecenus fortiterq; sustinet ma-
la sua, istasq; petitiones familiae suae ac cedet. Sen-
tit a. debilitari se maxime, dum nec veterum ob-
livione refocillari, nec resumendi Spiritus copiam
ad nova toleranda impetrare potest. Ita cir-
cumstat obsidetq; undiq; domum suam fortuna,
& quoquò se vertit, timere habet. Prohibeat
tamen caeleste Numen, ut ultra quicquam pati de-
beat. Nihil enim tam infestum persona fuerit,
quod in Rempubl. simul non expetat. Et credo sa-
tis immissum calamitatis esse, ut tentari amplius
istam Viri patientiam atq; pietatem non oporteat.
Qui sat graviter portat crucem Salvatoris sui, cu-
jus signum in baptismo accepit; & ab hoc argu-
mento, divini illius paterniq; affectus certior plus
quam prolixè factus est. Ipso hoc Fratris recenti
in funere, quantum rursus affligatur, vix credibi-
le est. Erat enim JOHANNES ille ab ultima
pueritia sibi praecipue cordi, quia & aeternior in-
doles

427
doles, & quod fratrum minimus erat, propensiora
omnia faciebant. Sales in eo jam tum, cum fu-
tura de se promitteret, & non inconditi, & sponte
nati. Excitata autem ingenii vis ac praesens ani-
mus. Quapropter a parentibus quoque impense
ac tenerrime diligi, iisque ad moveri studiis, quae
non morosam torvamque frontem sed exporrectam
desiderant. Literarum enim cultus non in quam-
cumque indolem cadit, sed futuris moribus sese qua-
primum approbat, eosque & amat & promovet.
Ergo noster ab ineunte pueritia Musarum initia-
ri sacris ac postea in Academiis dimitti. Qua-
rum Lipsiam adiit omnium primam. Quo loco
annum in literis faciens, ad fortissimos Belgas
deflexit, istaque civitate peragrata, tandem Lug-
duni celeberrima totius Europae Academia substi-
tit. Et quia tam prope esset, Britanniam lustrare
cepit, postea, curriculi istius finem, patriam appe-
tere. Fuit autem illa domum reditio statim con-
jugio benigna, quod inivit cum pudicissima femina
ANNA MASEN, civis quondam primarij,
PETRI WELLEN, relicta vidua. Quacumque
filiolam suscepit **AGNETAM**, adhuc superstitem.
Viduus deinde factus, post triennium delegite in co-
jugium honestissimam femina **ANNAM SAS-
SLAM**, spectatissimo Viro **Dn. BALTHASA-
RI**

430
RI Habnen) Primario apud nos Civi quondam
nuptam, cumq; ista conjunctissime per ipsos mo-
vem annos, quod supererat vita, transmisi. Do-
nec tandem XII. hujus mensis, communi malo cor-
reptus animam suam Christo Servatori fideliter
comisit. Quid opus est parentes, Majoresq; citare,
quas tota urbe novimus, & jam ante in fratris
funere laudavimus? An Parentem BERN-
HARDVM COS. an MARGARETHAM
BESELINS matrem, an Avos Aviasq; ignora-
re possumus? An Soror URSULA, istius CL.
THOMÆ LINDEMANNI, J. U. D. uxor
ignota cuiquam est, qua per mariti capitale inge-
nium, & cui agrius non fit, quam quod ipsi invi-
detur novissime & per filios clarissimos, recens
est? Ista omnes scitis. Agite Cives Academia,
ornate exequias comitatu vestro, familiaq; fune.

ste presentes aliquod afferte doloris re-
medium. B. V. P. P. 15. Julij

A. C. 1638.

mam vita consuetudinem, amicit
ritate necessitates, in extremum vita
ad quas vis tum suae tam Reipubl
tes aut ferendas ex aequo aut prope
est murus iste, quem Lycurgus vol
nibus Spartam cingere legislator
dem mutuo civium nexu patriaq;
communis muniri rectius putabat
potius fidendum esse & viris civi
sidiis quibusdam ac mercedibus, a
fossis. Maximum sui praesidium
ratus quamq; patriam, ibiq; mur
non essent. Hoc ergo est, cujus
tot firmos bonosq; cives, tot robust
fortes atq; invictos animos, quodq;
FENBERGIORUM patria a
milia hoc magis lugere debemus, q
iterum lugemus. Quamdiu est,
ad plures spectatissimum Virum
HARDUM? Et quam desp
leve vulnus morti visum est, cui p
trem similis luculentissima plaga
JOHANNEM, inter familia
natu, Doctissimum spectatissimum
rum aetatis, prout paullo post atq;
dari necesse erat. Ne scilicet un.

00

the scale towards document

6 pd.
427
Hic
ma-
qui-
ne
utiq;
pra-
atq;
ram
nuri
mus
ot
RF.
ifa-
atq;
mus
N-
ac
fra-
imo
Vi-
m
te
in-